

עפ"ג 13/49532 - מדינת ישראל נגד ילו גודינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2014

עפ"ג 13-11-49532 מדינת ישראל נ'!
גודינה

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אהרון מקובר
כב' השופט צבי דותן

מדינת ישראל

המערערת

ילו גודינה

נגד

המשיב

nocchim:

ב"כ המערערת עו"ד קרן וקסלר

המשיב ובא כוחו עו"ד אל' מسطרמן

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודהתו בת"פ 5643-10-13 (בימ"ש השלום בפתח תקווה) בהתק讽刺ות לחנות וניסiou גניבה של סיגריות ומטבעות כסף ונידון לשנת מאסר בפועל המורכבת מ- 8 חודשים מאסר בגין העבירות נושא גזר-הדין ומהפעלה בחופף (4 חודשים) ובמצטבר (4 חודשים) של מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו.

כמו כן, נידון המשיב ל- 8 חודשים מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין.

הערעור מכoon כלפי קולת עונש המאסר בפועל והמערערת טוענת בהודעת הערעור כי בימ"ש קמא שגה בקביעת מתחם הענישה בכך שלא אימץ את מתחם הענישה שהציגה המערערת בפנוי, כך שהפועל את המאסר על תנאי כאשר רק חלקו מצטבר לעונש המאסר בגין העבירות נושא הרשותו, ובכך שלא התחשב בנסיבות לחומרה ובעבשו הפלילי של

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

כמו כן, טוענת המעוררת כי בימ"ש קמא טעה בכך שקבע שעונש המאסר על תנאי שהיה תלוי מעל ראשו של הנאשם ולא הרתיע אותו מלבצע את העבירות י فعل מחייבתו בחופף ומחייבתו במצבו שכן מדובר במקרה שלא נורמת לכל הילך טיפול ולא פנה לשירות המבחן, הוא חסר כוחות שיקום והיררכיות ומשכך אין להתחשב יותר על המידה במצבו.

ב"כ הנאשם מתנגד להחמרה בעונשו של הנאשם וטען כי בהמ"ש קבע מתחם עונשה נכון ולא מדובר בסטייה ניכרת ממידיניות העונשה או בהתעלמות משיקולים ראויים אשר מצדיקות התערבותה של ערכאת ערעור.

עיוון בגזר-הדין של בהמ"ש קמא מעלה כי הוא התייחס לחומרת התנהגותו של הנאשם, שאין להקל בה ראש גם אם לא היה מדובר בפריצה מתוכננת מראש שכן כאשר גילתה הנאשם דבר הימצאותה של מצולמה בחנות הוא טרח להסווות את זהותו בדרך המתוארת ברישא גזר-הדין.

אמנם הנאשם לא גנב סיגריות וכסף מtower החנות אך הדבר נגרם בשל העובדה שבבעל החנות הבхиין במשפט בתוך החנות והזעיק את המשטרה שתפסה אותו בכף.

ביהמ"ש קמא לא התעלם גם מעבורי הפלילי של הנאשם, שريיצה עונשי מאסר לתקופות קצרות וארוכות, לרבות בשנות 2011 בגין עבירות רכוש, ומכך שהוא מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו כאשר ביצע את העבירות נשא גזר-הדין.

בימ"ש קמא לא קבע מתחם עונשה ראוי למשעו של הנאשם נשא גזר-הדין אלא לא אימץ את מתחם העונשה שהוצע על ידי ב"כ המאשימה בפניה.

משכך, אין מקום לטענת ב"כ המעוררת שביהמ"ש קמא חרג ממתחם העונשה. עם זאת, יש מקום להחמרה בעונש המאסר שהוטל על הנאשם גם אם לא על ידי אימוץ טענת המעוררת בכל הקשור למתחם העונשה שמננו חרג בימ"ש קמא, לטענתה, הרי על ידי צירוף המאסר על תנאי במלואו למאסר שהוטל בגין העבירות נשא גזר-הדין.

בימ"ש קמא, כאמור, צבר מחיצת המאסר על תנאי המופעל לעונש המאסר שהטיל בגין העבירות נשא גזר-הדין מבלתי שהוא כל נסיבות מיוחדות לעשות כן כנדרש על פי החקיקה והפסיקת המתיחשות להפעלה של מאסר על תנאי.

אמנם מדובר ב- 4 חודשים מאסר שביהמ"ש קמא חף לעונש המאסר של 8 חודשים שהטיל בגין העבירות נשא גזר-הדין אך בהחלט נימוק לחפיפה זו, היא מצדיקה התערבותה של ערכאת ערעור.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחייבים כי המערער ירצה 16 חודשים מאסר בפועל החל מיום מעצרו 30.9.13 המורכבים מ- 8 חודשים מאסר בגין העבירות נשא גזר-הדין ומהפעלה במצבו של 8 חודשים מאסר על תנאי שהוא תלויים ועומדים נגדו בזמן ביצוע העבירות.

עונש המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם עומד בתוקפו.

ניתן והודיע היום ד' אדר
תשע"ד, 04/02/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.

אהרון מקובר, שופט צבי דותן, שופט

אברהם טל, סג"נ
אב"ד